

CARA DE PARDAL



VOLAR!
VOLAR!
VOLAR!

Rocio Bonilla

edicions
bromera

Fig 50

*A Júlia, Blanca i Enric,
els meus majors crítics, els
meus majors fans.*



Reservats tots els drets.

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només pot ser duta a terme amb l'autorització dels titulars, tret de les excepcions previstes per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu fotocopiar-ne o escanejar-ne algun fragment (www.conlicencia.com; 917 021 970 / 932 720 447).

©Rocio Bonilla, 2014

©Edicions Bromera, SL

Polígon Industrial I – 46600 Alzira
www.bromera.com

Impressió: Índice, SL

ISBN: 978-84-9026-277-1

DL: V-2451-2014

CARA DE PARDAL



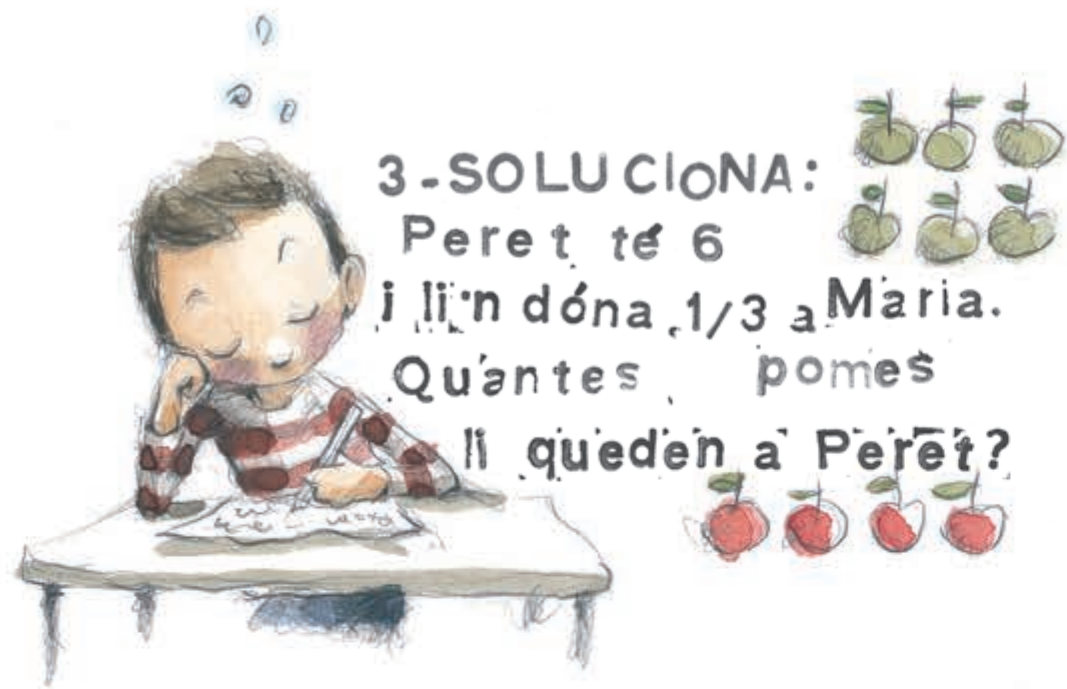
ROCIO BONILLA

Berenguer era un xiquet... com qualsevol altre. Li agradaven els pastissos, jugar amb els seus cotxes, fer rugir els seus dinosaures i construir cabanyes a l'habitació.

Tenia molta imaginació i sempre anava fabricant algun trasto que finalment acabava guardat a l'armari, amb els altres trastos.

PASTISSERIA
le lab le





Li encantava anar a escola, resoldre problemes de nombres, buscar fulles seques per a un *collage* o estudiar l'Univers.



I encara que era dels més menuts de la classe, això mai li va importar massa, ja que Berenguer tenia un fum d'amics.



Un dia, quan tornava d'escola, va pujar a l'ascensor amb la senyora Fenollosa, la veïna del tercer. La senyora Fenollosa tenia un cul enorme i parlava molt, moltíssim. Sempre l'acompanyava el seu gos Hulk, que en contra del que el seu nom suggerix, era diminut, i solia vestir una armilla de color roig, també diminuta.

